

Fővárosi Ítéltábla

3.Pf.20.381/2021/7/II.

A Fővárosi Ítéltábla a Ügyvédi Iroda1 (Ügyvédi Iroda1 címe., ügyintéző ügyvéd: felperesi jogi képviselő) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek, a I.r. alperesi jogi képviselő ügyvéd (I.-II.r. alperesi jogi képviselők címe) által képviselt I.r. alperes (I.r. alperes címe) I. rendű és a II.r. alperesi jogi képviselő ügyvéd (I.-II.r. alperesi jogi képviselők címe) által képviselt II.r. alperes (II.r. alperes címe) II. rendű alperesekkel szemben szerződés érvénytelensége és tulajdonjog megállapítása iránti perében ellen a Fővárosi Törvényszék 2021. január 27. napján kelt 64.P.22.909/2020/10. számú ítéletével szemben a felperes által 12. sorszám alatt és a II. rendű alperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperes keresetét teljes egészében elutasítja; a felperes által a II. rendű alperesnek fizetendő perköltség összegét 2.128.000 (kétmillió-százhuszonnyolcezer) forintra felemeli; a felperes által az állam javára fizetendő illeték összegét 4.000.000 (négymillió) forintra felemeli; míg az I. és II. rendű alpereseknek az illeték megfizetésére történő kötelezését mellőzi; egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 444.500 (négy száznegyvennégyezer-öttszáz) forint, a II. rendű alperesnek 1.500.000 (egymillió-öttszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között, a település² belterület hrsz. alatt nyilvántartott, természetben felperes címe. szám alatt található ingatlan (perbeli ingatlan) 1/2 tulajdoni hányada vonatkozásában létrejött adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközés miatt semmis. Kérte az eredeti állapot helyreállítása körében az I. rendű alperes tulajdonjogának törlését és a II. rendű alperes tulajdonjogának visszajegyzését. Kérte annak megállapítását is, hogy az élettársi

vagyonközösség közte és II. rendű alperes között már megosztásra került, ezért a perbeli ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára jegyezze be a felperes tulajdonjogát közös tulajdon megszüntetése címén. Keresetének jogalapjául a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:96. §-át, 6:12. §-át, másodlagos kereseti kérelme tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 216. § (1) bekezdését és az 587/G. §-át jelölte meg. Állította, hogy 2007-ben a II. rendű alperessel fennállt élettársi vagyonközösséget megszüntették szóban, azonban a perbeli ingatlan 1/2 tulajdoni hányada tekintetében nem rendelkeztek a II. rendű alperes tulajdonjogának törléséről. Állította, hogy mind a telek, mind a felépítmény tekintetében nagyobb arányban járult hozzá a szerzéshez, mint a II. rendű alperes, az építkezést az életközösség megszakadása után kizárólagosan ő fejezte be. A szerződés jóerkölcsbe ütközése vonatkozásában kifejtette, hogy az I. rendű alperes az ingatlan megtekintése és a birtokbalépés szándéka nélkül vásárolta az ingatlant, és az ingatlan vételára sem felel meg a valóságnak. Hivatkozott arra, hogy a szerződés rendelkezései ellentmondóak hiszen a II. rendű alperes úgy vállalat jogszavatosságot, hogy később kifejezetten a vitatott igényről adott tájékoztatást. A szerződés célja álláspontja szerint a felperesi igény érvényesítésének elnehezítése, lényegileg fedezetelvonást valósít meg.

[2] Az I. rendű alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta a perbeli szerződés érvénytelenségét, és kiemelte, hogy a jogügylet társadalmilag elítélendő volta vizsgálandó. Hangsúlyozta, hogy a felperes tulajdoni igényét korábban nem érvényesítette, és a szerződésben rögzített jogszavatossági nyilatkozat megfelel a valóságnak. Megítélése szerint nincs jelentősége az ingatlan megtekintésének és a birtokba lépésnek, mivel az ingatlant befektetési jelleggel vásárolta. Az ügylet a felperes követelésének érvényesítését nem lehetetlenítette el, nem valósított meg fedezetelvonást.

[3] A II. rendű alperes kérte a kereset elutasítását. Vitatta a felperessel szóban kötött vagyonközösség megosztására irányuló szerződés létrejöttét és hivatkozott arra, hogy a rPtk. 117. § (3) bekezdése és az új Ptk. 5:38. § (2) bekezdése alapján a tulajdonjog átruházással való megszerzéséhez az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés is szükséges, és a tulajdonváltozást célzó jogügylet kötelezően írásba foglalandó. Vitatta a perbeli adásvételi szerződés semmisségét.

[4] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. és II. r. alperes között a 2015. április 16-án, a település2 belterület hrsz-ú, természetben a perbeli ingatlan címe szám alatti az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára vonatkozó adásvételi szerződés - annak nyilvánvaló jóerkölcsbe ütközése miatt - érvénytelen. Megkereste a település Járási Hivatal Földhivatali Osztályát, hogy a perbeli ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára bejegyzett I. r. alperes tulajdonjogát törölje a II. r. alperes tulajdonjogának visszajegyzése mellett. A felperes fentieket meghaladó kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 1.782.000 forint + Áfa ügyvédi díjat és 21.000 forint illetéket mint perköltséget, a II. rendű alperesnek 1.717.775 forint perköltséget, és az adóhivatal külön felhívására 3.000.000 forint illetéket az állam javára. Kötelezte továbbá egyetemlegesen az I. és II. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg az adóhivatal külön felhívására 1.000.000 forint illetéket az állam javára.

[5] Határozatának tényállásában megállapította, hogy felperes és a II. r. alperes élettársakként 1997-ben egymás között egyenlő arányú 1/2-1/2 tulajdoni hányadot szereztek a perbeli ingatlanon, akkor még beépítetlen telken, amelyen 2000-ben közösen egy kétszintes családi ház (felépítmény) építésébe kezdtek. Az építkezés befejezését megelőzően - vitatott időpontban és a felépítményt illetően vitatott készültségi állapotban - az élettársi kapcsolatuk megszakadt. A felperes 2004. júliusában költözött be, és azóta is ott él családjával. A felépítmény engedély nélkül épült, fennmaradási engedéllyel a mai napig sem rendelkezik, az ingatlan-nyilvántartásba nem került feltüntetésre.

[6] A II. rendű alperes 2009-ben saját ingatlant akart vásárolni, amihez a perbeli ingatlanon fennálló tulajdoni hányadának az értékesítése útján kívánt forrást szerezni; ezért a felperessel felvette a kapcsolatot és a tulajdoni hányada megváltását kérte. A felperes a telek szerzés kori vételárának a felét, azaz 500.000 forintot ajánlott fel, amelyet a II. rendű alperes nem fogadott el és közölte, hogy tulajdoni hányadát megkísérli értékesíteni.

[7] A II. rendű alperes és az ingatlanforgalmazással is foglalkozó I. rendű alperes ügyvezetői tisztségét is betöltő személy1 élettársak. Az I. rendű alperes 2015. március 13-án tett vételi ajánlatot a II. rendű alperes tulajdoni hányadára 10.000.000 forint vételár fejében. A felperes 2015. március 26-án tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy az adásvételi szerződés közvetett tárgya egy életközösségből származó közös vagyon, a felépítményt illetően a II. rendű alperes nem szerzett tulajdonrészt, mivel azt saját örökségéből építette, majd az életközösség megszakadását követően fejezte be, a telek közművekkel való ellátását is egyedül finanszírozta. A vételárat eltúlzottnak tartotta, kilátásba helyezte továbbá, hogy a rendezetlen vagyonfelosztást jogi útra kívánja terelni. A II. rendű alperes a 2015. március 27-én kelt nyilatkozatával a felperest az elővásárlási jog gyakorlására hívta fel, közölve ismét az I. r. alperes vételi ajánlatát, azonban a felperes a fenti álláspontját fenntartotta.

[8] Az I. rendű és II. rendű alperes között 2015. április 16-án jött létre adásvételi szerződés a perbeli ingatlan 1/2-ed tulajdoni hányadára. A szerződés 3.2. pontja szerint az eladó szavatolta, hogy az ingatlanhányad per, teher és igénymentes és a vevő korlátozástól mentes tulajdonszerzésének akadálya nincs. A 3.3. pontban az eladó kijelentette, hogy az osztatlan közös tulajdonú ingatlan másik tulajdonosával, felperessel az ingatlan használatát írásbeli megállapodással nem osztották meg. A felperesnek a törvény erejénél fogva elővásárlási joga áll fenn, azonban azzal az eladó felhívására a megadott határidőben nem élt. Rögzítették továbbá, hogy a felperes levélben arról tájékoztatta a feleket, hogy a vagyontársaság megszüntetése címén igénye van az eladóval szemben, ezért peres eljárást helyezett kilátásba, ami álláspontja szerint érinteni fogja az eladó ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdoni hányadát. Az eladó részletesen beszámolt a felperes állítólagos igényét illetően és szavatolta, hogy ezen igény az eladó tulajdonszerzését nem fogja akadályozni. A vételárat 10.000.000 forintban állapították meg. A szerződés szerint az ingatlanhányad formális birtokba adására nem került sor figyelemmel arra, hogy az ingatlan a tulajdonostárs felperes kizárólagos birtokában van. Az I. rendű alperes tulajdonjoga az ingatlannyilvántartásba bejegyzésre került.

[9] Az elsőfokú bíróság határozatának jogi indokolásában a perbeli szerződés jóerkölcsbe ütközése kapcsán utalt a Ptk. 6:96. §-ában foglaltakra, továbbá a bírói gyakorlatra, és rögzítette, hogy a szerződés tartalmát, az elérni kívánt célt és a szerződéskötés körülményeit vizsgálta. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a perbeli ingatlan tekintetében az életközösség megszakadásáig a felépítmény bizonyos készültségi fokba eljutott és a közreműködés arányát illetően a felek között vita van, a tulajdoni hányad mértéke vitás, amelyről az I. rendű alperes is tudott az ügyletkötéskor.

[10] Rögzítette, hogy a perbeli ingatlan tekintetében a felépítmény engedély nélkül épült, fennmaradási engedéllyel nem rendelkezik és az ingatlan-nyilvántartásban nincs feltüntetve. A közérdek viszont nyilvánvalóan azt kívánja, hogy a felépítmény jogi helyzete mielőbb rendeződjék. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a II. rendű alperest megillető tulajdoni hányad mértéke vitás, ehhez képest a II. rendű alperes a perbeli szerződésben jogszavatosságot vállalt, miközben a felperesi eltérő álláspontról is tájékoztatott. Kifejtette, hogy a vitatott mértékű közös tulajdon kapcsán mind a közérdek, mind a magánérdek a vitás kérdések mielőbbi rendezését kívánja, nem lehet cél a jogvita további fenntartása, elmélyítése. Megállapította, hogy az I. rendű alperes vételi szándéka az I. rendű alperes törvényes képviselőjének és a II. rendű alperes közötti személyes kapcsolaton alapul, és nem a gazdasági racionalitáson. A szerződés célja a felperes és a II. rendű alperes közötti jogvitában a II. rendű alperesnek a jogvita terhétől való mentesítése, a céljai megvalósításához a vitatott vagyontárgyból való pénzhez juttatása és ezzel együtt a felperes igényérvényesítésének elnehezítése. A felperes és a II. rendű alperes közötti élettársi vagyontársaság rendezetlensége továbbra is fennmarad, amellyel kapcsolatban a felperes igényérvényesítése elnehezül, arra is figyelemmel, hogy most már az I. rendű alperessel, mint profitorientált gazdasági társasággal is jogvitában áll, amely a felperes számára nyilvánvalóan más anyagi megterhelést jelent. A szerződéskötés körülményei tekintetében mérlegelte, hogy az I. rendű alperes mint profitorientált gazdasági társaság abból kívánt profitot realizálni, hogy jogelődje helyett pereskedik a tulajdonostársával, amely nyilvánvalóan erkölcsileg elítélendő, hiszen a jogviták rendezésének nem lehet célja valaki anyagi haszonszerzése. Kifejtette, hogy az alperesek ügyletkötése kifejezetten hátráltatta, hogy a felépítmény jogi sorsa mielőbb rendeződjék és a tulajdoni hányadokról a bíróság ítélettel véglegesen döntsön, majd a tulajdonközösség megszüntetésével a felek szabaduljanak a nem kívánt kényszerű együttműködési kötelezettségüktől. Minderre figyelemmel a perbeli megállapodás a Ptk. 6:96. § alapján semmis. Az eredeti állapot helyreállítása tárgyában a Ptk. 6:108. § (1) és 6:112. § alapján, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 34. §-a alapján rendelkezett.

[11] A felperes másodlagos kereseti kérelme tárgyában rögzítette, hogy az élettársi vagyontársaság megszüntetésére vonatkozó szóbeli megállapodásra 2007-ben került sor, ezért arra a rPtk. rendelkezései az irányadóak. Mivel az élettársi vagyontársaság megszüntetése az átruházás útján való tulajdonszerzés egyik formája, annak érvényességi feltétele a rPtk. 117. § (3) bekezdése, továbbá a szerződés írásba foglalása, ami a rPtk. 365. § (3) bekezdéséből és a 179. § (2) bekezdéséből egyértelműen kikövetkeztethető. Ehhez képest a perbeli esetben sem az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre, sem a szerződés írásba

foglalására nem került sor, ezért a másodlagos kereseti kérelmet a rPtk. 117. § (3) és 217. § (1) bekezdése alapján elutasította.

[12] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 3. § (4) alapján mellőzte a felperes tanúmeghallgatásra irányuló bizonyítási indítványát, annak szükségtelensége okán.

[13] A perköltségről a rPp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett azzal, hogy a részleges pernyertesség arányát $1/4 - 3/4$ részben állapította meg az alperesek javára kedvezőbben. Az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (2) alapján állapította meg, amelynek során figyelemmel volt a másodfokú eljárásban megállapított költségekre is. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti elsőfokú és 46. § (1) bekezdés szerinti másodfokú illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-a alapján rendelkezett figyelemmel az Itv. 62. § (1) bekezdés n) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jogra.

[14] A felperes fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részben történő megváltoztatását a rPp. 253. § (2) bekezdése szerint akként, hogy a kereseti kérelmet elutasító rendelkezést mellőzze a Fővárosi Ítéltábla, és a perköltség vonatkozásában teljes körűen mentesítse a felperest az I. rendű alperesnek járó 1.782.000 forint + áfa ügyvédi díj és 21.000 forint illeték mint perköltség, valamint a II. rendű alperesnek járó 1.717.775 forint perköltség, továbbá a 3.000.000 forint illeték megfizetése alól, és ezzel egyidejűleg kérte az I. és II. rendű alperesek első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiben történő marasztalását. Másodlagosan kérte az elsőfokú bíróság határozatának részben történő megváltoztatását akként, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperesnek járó 1.782.000 forint+áfa ügyvédi díj és 21.000 forint illeték megfizetése alól mentesítse, továbbá kötelezze az I. rendű alperest teljeskörű első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére, illetve mentesítse a II. rendű alperesnek fizetendő perköltség megfizetése alól azzal, hogy a felperes és a II. rendű alperes pernyertessége azonos mértékű, így mindkét peres fél ügyvédi munkadíját saját maga viseli, és ennek megfelelően rendelkezzen az állam javára fizetendő illeték mértékéről is.

[15] Kifejtette, hogy a korábbi elsőfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék a lehetetlen szolgáltatásra irányuló semmis szerződés megállapítására vonatkozó kereseti kérelmét a Pp. 146/A. § (6) bekezdése alapján elutasította, majd az élettársi vagyontársaság megszüntetésének megállapításával és a jogkövetkezmények alkalmazásával kapcsolatos kereseti kérelmet azért utasította el, mert a rPtk. 117. § (3) bekezdése értelmében nem történt meg a tulajdonosváltásnak az ingatlan-nyilvántartáson történő átvezetése és az élettársi vagyontársaságot megszüntető szerződést nem foglalták írásba. Az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.460/2020/10/II. sorszámú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására kötelezte, mivel az elsőfokú bíróság a felperesnek az adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítására irányuló kereseti kérelmét nem bírálta el, amely keresetváltoztatás a rPp. 146/A § (1) bekezdése értelmében határidőben került előterjesztésre. A Fővárosi Ítéltábla a hatályon kívül helyező végzésben pontos

iránymutatást adott a megismételt eljárásra vonatkozóan a kereseti kérelemmel és az ellenkérelemmel kapcsolatos teendőkről. Hangsúlyozta, hogy ezt követően a megismételt eljárásban a kereset kizárólag a perbeli ingatlan adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítására irányult és ennek megfelelően a Ptk. 6:112. §-a szerint terjesztette elő az eredeti állapot helyreállítására irányuló kereseti kérelmét is. Más kereseti kérelmet a megismételt eljárás során nem terjesztett elő. Álláspontja szerint a korábbi elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelme annullálódott. Kifejtette, hogy a megismételt eljárás során tartott tárgyaláson is a perbeli adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközésére alapított kereseti kérelmét tartotta fenn, ezért az elsőfokú bíróságnak ebben a kérdésben kellett döntenie figyelemmel a Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltakra is. A korábbi elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmet nem lehetett vizsgálni, hiszen nem volt kereseti kérelme a felperes és a II. rendű alperes közti élettársi vagyontársaság megszüntetése kapcsán. Ennélfogva a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezések jogszabályellenesek tekintettel arra, hogy az a rPp. 78. § (1) bekezdésébe ütközik, mivel a felperes teljes körben pernyertes lett, amelynek következtében az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illetéket és az I. és II. rendű alperesek képviselőjével felmerült perköltséget nem kell viselnie. Minderre figyelemmel indokolt az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében szereplő kereseti kérelmet elutasító szövegrész mellőzése is.

[16] Másodlagos fellebbezési kérelme vonatkozásában állította, hogy a rPp. 81. § (1) bekezdésében foglaltakat az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta. Rámutatott arra, hogy az I. rendű alperessel szemben teljeskörűen pernyertes, mivel az gazdálkodó szervezet, így vele szemben élettársi vagyontársaság megszüntetése címén nem érvényesíthet igényt. Ennélfogva az I. rendű alperesnek kell viselnie a felperes teljes ügyvédi költségét és az eljárásban megállapított illeték 50%-át. A II. rendű alperessel szemben megítélt maradék eljárási költségnek feleznie kell arra is figyelemmel, hogy a II. rendű alperessel szemben a másodlagos fellebbezési kérelme tekintetében 50-50% arányban lett pernyertes, ezért indokolt annak megállapítása, hogy az azonos mértékű pernyertesség miatt mindkét peres fél a saját költségét viseli. Mindebből az is következik, hogy a teljes illeték 75%-át az alpereseknek kell viselniük, míg az illeték 25%-át a felperesnek, míg az ügyvédi költségek kapcsán az I. rendű alperesnek kell viselnie a felperest illető ügyvédi munkadíjat.

[17] Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét is helytelenül állapította meg. Utalt a rPp. 24. § (1) bekezdésében, a BH2001.132. számú, a BH1997.411. számú jogesetekben foglaltakra és hangsúlyozta, hogy a perben a pertárgy értékeként a szerződésben kikötött szolgáltatásért járó ellenszolgáltatás értékét kell figyelembe venni. A per tárgyát képező adásvételi szerződésben a vételár 10.000.000 forintban került meghatározásra.

[18] A II. rendű alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részben, kizárólag az I. és II. rendű alperesek között 2015. április 16-án a perbeli ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára vonatkozó adásvételi szerződés nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütközés miatti érvénytelenné nyilvánítása körében történő megváltoztatását, és a felperes keresetének elutasítását. Kérte továbbá a felperes perköltségben való marasztalását.

[19] Hangsúlyozta, hogy az egész eljárás során sérült az alpereseknek a per tisztességes lefolytatásához való joga, mivel az elsőfokú bíróság - anélkül, hogy a feleket személyesen meghallgatta volna, és feltárta volna a tényállást - bejelentette, hogy hivatalból semmisségi okot észlelt és kinyilvánította, hogy az alperesek közötti adásvételi szerződés jóerkölcsebe ütközését megállapíthatónak tartja. Megalapozatlannak tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint az I. rendű alperes tudott az ügyletkötés során a II. rendű alperes tulajdoni hányadának vitatott mértékéről. Hangsúlyozta, hogy a szerződés megkötésének időpontjában csak annyi információjuk volt, ami a felperes által küldött levelekből kiderült. Eszerint megállapítható volt, hogy a felperes a II. rendű alperes teljes 1/2 tulajdoni hányadára igényt tartott ellenérték nélkül, ráadásul nem különvagyonra való hivatkozással, hanem azért, mert szerinte a II. rendű alperes különböző ingóságokból és a sportegyesületből álló közös vagyomból nagyobb részt kapott, ezért a II. rendű alperesnek az 1/2 tulajdoni hányadáért ellenérték sem jár. A felperes azon álláspontja, miszerint a II. rendű alperes teljes 1/2 tulajdoni hányadára igényt tart a másodlagos kereseti kérelméből is kiderül. Jóval később hivatkozott arra, hogy az ingatlanra többet költött, és ezért tart igényt a tulajdoni hányadra. Mindebből annak megállapítása következik, hogy az ügyletkötéskor az I. rendű alperes tudattartama arra korlátozódott, hogy a felperes a II. rendű alperes teljes 1/2 tulajdoni hányadára igényt tartott ellenérték fizetése nélkül. Ez pedig nem azonos a bíróságnak azon megállapításával, miszerint a közreműködés arányát illetően a felek között vita van és a tulajdoni hányad mértéke vitás, amiről az I. rendű alperes az ügyletkötéskor tudott. Abból, hogy a II. rendű alperes teljes 1/2 tulajdoni hányadára igényt tartott a felperes ellenérték nélkül, az alperesek csak arra tudtak következtetni, hogy a felperes azért támaszt ilyen igényt, hogy a feleket a szerződéskötéstől eltántorítsa és a szerződéskötést megakadályozza arra is figyelemmel, hogy a felperes által is elismerten a II. rendű alperessel közösen vették a telket és az ingatlan-nyilvántartás szerint az ingatlan 1/2-1/2 tulajdoni arányában került e joguk bejegyzésre.

[20] Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az alperesi tudattartalmat befolyásoló másik lényeges körülmény az volt, hogy a felperes a II. rendű alperes teljes 1/2 tulajdoni hányadára vonatkozó igényét egyáltalán nem érvényesítette. 2009 novemberében azért írt a II. rendű alperesnek, mert a II. rendű alperes azzal kereste meg a felperest, hogy váltsa meg az 1/2 tulajdoni hányadát. Ezt követően 2015-ben szintén azért írt a II. rendű alperesnek levelet, mert a II. rendű alperes jelezte, hogy tulajdoni hányadát értékesíteni kívánja és felhívta a felperest elővásárlási joga gyakorlására. A felperesi levelek pusztán rosszhiszemű igénybejelentések voltak, mert soha nem követte az ígért keresetbeadás és semmilyen jogi lépést nem tett a felperes az állítólagos igényének érvényesítése érdekében. A felperes az elővásárlási jog gyakorlásáról szóló felhívás kézhezvételét, majd az adásvételi szerződés megkötését követően sem indította meg az igényével kapcsolatos polgári pert. A perindításra 2017. novemberében került végül sor azért, mert a felperes el akarta adni az ingatlant.

[21] Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a szerződéskötés időpontjáig a felperes semmilyen okirattal nem tudta és jelenleg sem tudja igazolni, hogy a II. rendű alperessel az ingatlan tulajdoni helyzetét a felperes javára rendezték volna. Hangsúlyozta, hogy az alperesek tudattartalma szerződéskötéskor a vitát illetően az volt, hogy a felperes a II. rendű alperes teljes 1/2 tulajdoni hányadára tart igényt, amelyet az alperesek egyöntetűen

komolytalannak tartottak, mivel a felperes sem vitatta, hogy a felek a telket együtt vették és az ingatlan-nyilvántartásba is fele-fele arányban kerültek bejegyzésre. A felperes semmilyen igényrel nem lépett fel, ugyanakkor reális ellenérték fizetése nélkül alapvetően ingyenesen kívánta megszerezni a II. rendű alperes 1/2 tulajdoni hányadát. Megítélése szerint annak a körülménynek, hogy a II. rendű alperes és a felperes között vita áll fenn, a perbeli adásvételi ügylet szempontjából csak akkor lehetett volna jelentősége, ha az adott vita alapjául szolgáló igény megalapozottságát felperes legalább valószínűsítette volna és annak érvényesítése iránt ésszerű időn belül jogi eljárást indított volna, és ezt az alperesek tudomására hozza. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletben megfogalmazottakkal szemben - miszerint mind a közérdek, mind az érintettek magánérdeke a vitás kérdések mielőbbi tisztázását kívánja meg és az igényérvényesítés helyes és jogilag támogatott útja a bíróság előtti igényérvényesítés - nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes az élettársi kapcsolat megszakadását követő több mint 5 éven keresztül semmilyen igényt nem jelentett be a II. rendű alperes felé és azzal hitegette, hogy megváltja a tulajdoni hányadát, továbbá 2009 novemberétől sem élt további 6 évig az igény érvényesítés helyes és jogilag támogatott útjával, azaz a bírói úttal. A bírói gyakorlat több eseti döntésben rámutatott a Ptk. 4. § (1) és (4) bekezdésében foglaltakra való utalással arra, hogy a jóhiszeműség és tisztesség alapelvei szerint az a helyes joggyakorlás, ha a jogosult igényének érvényesítése iránt mielőbb pert indít. Egy adott ügy tényállásában legalább olyan fontossággal bír a joglemondás szándékára utaló passzivitás, vagy a felróható, tudatosan hátrányt okozó igény nem érvényesítése. Hangsúlyozta, hogy a felperes felelőssége az ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonszerzés bejegyeztetése. Jelen ügyben a felperes vélt dologi igényének érvényesítése iránt nem indította meg a szükséges jogi eljárásokat évekig, ezért számolnia kellett azzal, hogy az időmúlása miatt az állítólagos tulajdonára való hivatkozása súlytalanná és komolytalanná válik.

[22] A II. rendű alperes valós tudattartama a szerződéskötéskor felölelte azt, hogy az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára a tulajdonjoga már 1997-ben bejegyzésre került az ingatlan-nyilvántartásba, a telket akként vásárolták meg 1997-ben a felperessel, hogy azon együtt közösen építkeznek és fele-fele arányban szereznek tulajdont, az élettársi kapcsolat megszakadását követően pedig pénzbeni megváltást szeretett volna kapni tulajdoni hányadáért. Miután a felperes nem váltotta meg a II. rendű alperes tulajdoni hányadát és semmilyen jogi eljárást nem indított az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadát illetően hosszabb időn keresztül, ezért a II. rendű alperes megvételre ajánlotta a tulajdoni hányadot egy harmadik személynek, aki azt meg is vette. Hangsúlyozta, hogy 2009-ben a felperes kétséget kizáróan kijelentette, hogy nem kívánja megváltani a II. rendű alperes ingatlanhányadát és azt értékesítse nyugodtan. Az alperes 11 év után értékesítette tulajdoni hányadát és ennél fogva megítélése szerint eljárását a társadalmi értéktétel nem minősítheti jóerkölcsbe ütközőnek.

[23] Álláspontja szerint a szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítása szempontjából nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy az alperesek közötti adásvételi szerződés alapja nem a gazdasági racionalitás volt, hanem a törvényes képviselő és a II. rendű alperes közötti személyes kapcsolat. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes nem kizárólag a törvényes képviselő tulajdonában van, sőt az csak a kisebbik tulajdoni hányadával rendelkezik, ezért nem a törvényes képviselő döntésén múlt az ügylet megkötése.

[24] A joggyakorlat szerint a szerződéssel elérni kívánt célnak meghatározó jelentősége van az adott ügylet jóerkölcsbe ütköző minőségének megítélése szempontjából. Helytelen az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a szerződéssel elérni kívánt cél a II. rendű alperesnek a jogvita terhétől való mentesítése alanycserével. A bíróság is cáfolja önmagát, amikor rögzíti, hogy a II. rendű alperes nem szabadulhat a jogvitából. Hangsúlyozta, hogy mind az I. rendű alperes törvényes képviselője, mind a II. rendű alperes jogász végzettségű ezért tisztában voltak azzal, hogy amennyiben a felperes igényt kíván érvényesíteni, akkor annak a pernek mindenképpen részese lesz a II. rendű alperes is. Rámutatott a perbeli adásvételi szerződés 3.4. pontjában foglaltakra és hangsúlyozta, hogy ebből egyértelmű, hogy a II. rendű alperes számolt annak elvi lehetőségével, hogy a felperes igényérvényesítése esetén nem szabadul a jogvitától.

[25] Vitatta azon megállapítását is az elsőfokú bíróságnak, hogy a szerződéssel elérni kívánt cél a II. rendű alperes pénzhez juttatása. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes az ingatlanért vételárat fizetett egy olyan valós ügylet alapján, amelynek minden mozzanata teljesült. Megítélése szerint a bíróság azon megállapítása, miszerint a szerződéssel a felperes igényérvényesítését kívánták elnehezíteni, szintén megalapozatlan. Hangsúlyozta, hogy a felperes 11 éven keresztül nem tett semmit az igényének érvényesítése iránt. A felperes által állított 2007-es szóbeli megállapodásra nincsenek a felperesnek meggyőző okirati bizonyítékai. Valójában azért tűnhet megnehezítettnek a jogérvényesítés, mert a felperesnek a kereseti kérelme tárgyalásra alkalmatlan volt, továbbá határidőben nem érvényesítette perbeli jogait. Nem volt az alpereseknek a szerződéskötéskor a felperesi igényérvényesítés megnehezítésére irányuló célja, mivel tisztában voltak azzal, hogy elméletileg fennáll a lehetősége a felperes által dologi igény előterjesztésére irányuló kereseti kérelemnek. Álláspontja szerint a szerződés jóerkölcsbe ütközésének megítélése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az I. rendű alperes bevonásával felperesnek többletköltséggel kell számolnia igényérvényesítése során.

[26] Vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását is, miszerint az I. rendű alperes a pereskedésből kívánna profitot realizálni. Megítélése szerint ezek a szempontok a szerződéskötés során nem játszottak szerepet, és nincs semmilyen relevanciájuk a jóerkölcsbe ütközés körében. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a felperes által felhozott szempontokat, tényállításokat vizsgálta, az alperesi tényállításokat pedig egyáltalán nem mérlegelte és értékelte, ezért az ítélet indokolásából egyáltalán nem vezethető le az alperesek között létrejött adásvételi szerződés állítólagos jóerkölcsbe ütközésének nyilvánvalósága. E körben utalt a BDT2007.1585. számú jogesetben foglaltakra. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott, a jóerkölcsbe ütközés megállapíthatóságát megalapozandó tényezők önállóan és összességében sem eredményezik a szerződés nyilvánvaló jóerkölcsbe ütközésének megállapíthatóságát azért, mert nem relevánsak, vagy nem fedik a valóságot és a per adataiból sem következnek, továbbá a nyilvánvalóságot és egyértelműséget egyáltalán nem támasztják alá. Hangsúlyozta, hogy az ítélet azt mondja ki tulajdonképpen, hogy a II. rendű alperes ingatlanhányada forgalomképtelen és az élettársi együttélés alatt megszerzett vagyonából csak úgy részesülhet, ha közös tulajdon megszüntetése iránt pert indít a felperes ellen. Álláspontja szerint a felperes továbbra sem fog pert indítani a vélt ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonjoga bejegyzése iránt, hiszen abban a kényelmes pozícióban van, hogy továbbra is egyedül használhatja az ingatlant és ítélete lesz arról, hogy a II. rendű alperes nem értékesítheti a saját tulajdoni illetőségét.

[27] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte a fellebbezésével nem érintett részben az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletében részletesen kifejtette a felperesnek a szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítására irányuló kérelme megalapozottságát. Megítélése szerint a II. rendű alperes indokolatlanul hivatkozik a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmére, hivatkozott ekörben a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglaltakra. A felperes fellebbezése a szerződés jóerkölcsbe ütközése okainak vizsgálata kapcsán a szabad mérlegelés korlátjába ütközik, ugyanis az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a bizonyítékokat helyesen értékelte. Fenntartotta álláspontját a szerződés jóerkölcsbe ütközése vonatkozásában. Rámutatott a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglaltakra, és hangsúlyozta, hogy nem bír jelentőséggel, hogy mikor, milyen formában indította a keresetet. A per főtárgya a szerződés jóerkölcsbe ütközése, ezért az sem bír relevanciával, hogy a felperes és a II. rendű alperes között milyen élettársi kapcsolat állt fenn.

[28] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte - amennyiben a II. rendű alperes fellebbezési kérelme szerint az ítéletet a szerződés érvénytelenné nyilvánítása körében nem változtatja meg a Fővárosi Ítéltábla – az elsőfokú ítéletnek a perköltség vonatkozásában történő helybenhagyását. Kérte továbbá a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását.

[29] Rámutatott arra, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság az 1.P.91.123/2017/2. számú végzésével a pertárgy értékét a rPp. 25. § (3) bekezdése alapján 40.000.000 forintban állapította meg, ennél fogva a felperesnek a pertárgy értékét vitató érvelése teljességgel megalapozatlan.

[30] Vitatta a felperes azon érvelését is, hogy a korábbi elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmei annullálódtak, és az kizárólag a szerződés jóerkölcsbe ütközése miatti érvénytelenség megállapítására és annak jogkövetkezményére korlátozódott. Rámutatott a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.460/2020/10/II. számú határozatában foglaltakra és hangsúlyozta, hogy az ítélet teljességének követelménye alapján az elsőfokú bíróságnak valamennyi, így a felperes tulajdonjogának megállapítására vonatkozó kereseti kérelemről is döntenie kellett figyelemmel arra, hogy a felperes e körben nem állt el a kereseti kérelmétől.

[31] A felperes másodlagos fellebbezési kérelmét megalapozatlannak tartotta. Hangsúlyozta, hogy az alperesek a rPp. 51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti egységes pertársak, akik között a rPp. 52. §-a értelmében a függőség elve érvényesül, ezért a rPp. 82. § (1) bekezdése alapján a perköltség megfizetésére is egyetemlegesen kötelezettek. Felperes téved abban, hogy a másodlagosként megjelölt kereseti kérelme nem hat ki az I. rendű alperesre. A másodlagos kereseti kérelem ugyanis nem az élettársi vagyonközösség megszüntetésére, hanem a felperes tulajdonjogának megállapítására irányult, ez pedig mindenképpen kihat a perbeli ingatlanban tulajdonjoggal rendelkező I. rendű alperesre. Megítélése szerint a felperes által állítottakkal szemben az ítélet alapján a felperes pernyertes

lett a 10.00.000 forint pertárgyértékű szerződés érvénytelensége iránti perben, és pervesztes lett 30.00.000 forint pertárgyértékű tulajdonjog megállapítása iránt indított perben. A pernyertesség-perveszteség arányát tekintve a felperes 1/4 részben pernyertes és 3/4 részben pervesztes lett.

[32] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte - amennyiben a II. rendű alperes fellebbezési kérelme szerint az ítéletet a szerződés érvénytelenné nyilvánítása körében nem változtatja meg a Fővárosi Ítéltábla – az elsőfokú ítéletnek a perköltség vonatkozásában történő helybenhagyását. Kérte továbbá a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Megalapozatlannak tartotta a felperes fellebbezésében foglaltakat. Egyetértett a II. rendű alperes fellebbezésében és fellebbezési ellenkérelmében kifejtettekkel.

[33] A felperes fellebbezése nem megalapozott.
A II. rendű alperes fellebbezése megalapozott.

[34] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban a rendelkezésre álló adatok, bizonyítékok okszerűtlen mérlegeléséből eredő jogi következtetésével és döntésével a Fővárosi Ítéltábla nem ért egyet.

[35] Tévesen hivatkozik a felperes fellebbezésében arra, hogy a megismételt eljárásban kizárólag az alperesek közötti adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapításával összefüggő keresetet tartotta fenn. Nem vitásan a felperes az eredetileg előterjesztett, a II. rendű alperessel fennállt élettársi vagyoni közösség megosztása megtörténtének megállapítására, továbbá tulajdonjogi igényének bejegyzésére irányuló kereseti kérelmétől kifejezetten nem állt el - ahogyan arra a II. rendű felperes is rámutatott fellebbezési ellenkérelmében. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.460/2020/10/II. számú hatályon kívül helyező végzésének megfelelően a felperest a kereseti kérelemnek az eredeti állapot helyreállítása körében történő pontosítására hívta fel, amelynek a felperes eleget tett, továbbá kifejtette jogi érveit a perbeli szerződés jóerkölcsbe ütközésével kapcsolatban. Ezen keresetpontosítás azonban nem tartalmazott a bírósághoz címzett, határozott, kifejezett és egyértelmű elállást, amelynek hiányában a felperes keresetpontosítása önmagában nem eredményezi a korábban előterjesztett kereset „anullálódását”. Minderre figyelemmel helyállón döntött az elsőfokú bíróság a felperes másodlagos kereseti kérelméről, és a jogszabályoknak megfelelően fejtette ki e körben az elutasítás indokait is.

[36] Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság a - bírói gyakorlat által kitöltött - jóerkölcs fogalmát is. Hangsúlyozza a Fővárosi Ítéltábla, hogy a szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítása során a szerződéssel célzott joghatás hibás volta értékelendő. A jóerkölcs a társadalom általános értékítéletének kifejeződése: jóerkölcsbe ütközőnek az a szerződés minősül, amelyet jogszabály nem tilt, de az azzal elérni kívánt cél, a vállalt kötelezettség jellege, azért ellenszolgáltatás felajánlása, illetve a szerződés tárgya az

általánosan elfogadott erkölcsi normákat vagy szokásokat nyilvánvalóan sérti, és ezért azt az általános társadalmi megítélés is egyértelműen tisztességtelennek, elfogadhatatlannak minősíti (EBH2005. 1234., BH2000. 260.) – ahogyan arra az elsőfokú bíróság is rámutatott. Ugyanakkor a szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző voltának megítélésénél nem a szerződő fél egyéni érdeksérelmét kell vizsgálni, hanem azt, hogy maga a jogügylet társadalmilag elítélendő-e, azt az általános társadalmi megítélés egyértelműen tisztességtelennek, elfogadhatatlannak tartja-e (BDT2007. 1585.).

[37] Helytállóan vizsgálta az elsőfokú bíróság a perbeli szerződés jóerkölcsbe ütközése kapcsán a szerződés tartalmát, a szerződéskötés körülményeit, és a szerződéssel elérni kívánt célt, azonban ennek során okszerűtlenül és tévesen tulajdonított jelentőséget olyan adatoknak és körülményeknek, amelyek a perbeli szerződés jóerkölcsbe ütközésénél nem bírnak relevanciával. Nem érinti a szerződés jóerkölcsbe ütközését a perbeli ingatlanon található felépítmény jogi jellegének tisztázatlansága: az a körülmény, hogy a felépítmény nem rendelkezik fennmaradási engedéllyel és nincs feltüntetve az ingatlan-nyilvántartásban a közigazgatási hatóság eljárásának tárgya. A vitás tulajdoni hányadra a II. rendű alperes által vállalt jogszavatosság az alperesek közötti jogvita tárgya lehet, az az adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközés miatti érvénytelensége megállapításához nem vezethet. Ahogyan arra a II. rendű alperes is hivatkozott, helytelen az elsőfokú bíróság azon megállapítása is, miszerint a szerződéssel elérni kívánt cél a II. rendű alperesnek a jogvita terhétől való mentesítése, mivel az adásvételi szerződés 3.4. pontjában foglaltakból megállapítható, hogy a II. rendű alperes számolt a felperes igényérvényesítésének lehetőségével, amelynek esetén nem szabadul a jogvitától. Megalapozatlanul rögzíti az elsőfokú bíróság az ítéletében azt is, hogy az adásvételi szerződés körében a II. rendű alperes pénzhez juttatása a szerződéssel elérni kívánt célzott joghatás hibájaként értékelendő, mivel az pusztán a szerződés fogalmi elemeként (Ptk.6:58.§), a szolgáltatás – ellenszolgáltatás körében értelmezendő. Nem állapítható meg a rendelkezésre álló adatokból az elsőfokú bíróság által mérlegelt azon célzott joghatás sem, hogy az alperesek a szerződéssel a felperes igényérvényesítését kívánták megnehezíteni. Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a csatolt levelezésből az állapítható meg, hogy felperes az élettársi kapcsolat megszakadásától (2004.) nem volt elzárva igényének érvényesítésétől, ennek érdekében lépéseket nem tett, az igényének ténybeli alapjait sem fejtette ki, ezért az igény ismeretének hiányában, érvényesítésének megnehezítését sem lehet megállapítani. Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság a szerződés célzott joghatásának hibája körében a szerződéskötés körülményeit, mivel annak megállapítása, hogy az I. rendű alperes a pereskedésből kíván profitot realizálni, a rendelkezésre álló adatokból nem következik, az pusztán az elsőfokú bíróság feltételezése.

[38] Az elsőfokú bíróság által mérlegelt körülmények önmagukban, de együttesen sem eredményezik a perbeli adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítását, a felek által a szerződésben vállalt kötelezettségek jellege, mértéke, a szerződés tárgya, az elérni kívánt cél nem minősül a társadalom általánosan elfogadott erkölcsi normáiba ütközőnek, mivel az adásvételi szerződés pusztán a II. rendű alperes részéről az ingatlannyilvántartásba bejegyzett tulajdonjogáról visszerthes megállapodás keretében történő rendelkezést tartalmaz.

[39] Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján részben, a perbeli adásvételi szerződés jóerkölcsbe ütközésének megállapítása tárgyában megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

[40] A felperes a II. rendű alperes eredményes fellebbezése okán pervesztes lett, ezért a rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperesek perköltségét megfizetni, amelynek következtében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az elsőfokú eljárás során felmerült perköltségek körében is részben megváltoztatta. E körben utal a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a felperesnek a perköltség tekintetében előterjesztett fellebbezési érvelése megalapozatlan. A korábban kifejtettekből következően – és a II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozottaknak megfelelően - az alperesek közötti adásvételi szerződés érvénytelensége iránt, és az élettársi vagyonszövetség megosztásának, és tulajdonjog megállapítása iránt előterjesztett keresetre figyelemmel a pertárgy értéke - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.P.91.123/2017/2. számú határozatában a rPp. 25. § (3) bekezdésének megfelelően megállapított - 40.000.000 forint.

[41] Az elsőfokú eljárás során felmerült perköltségek körében az I. rendű alperes számára megítélt perköltség összegét a Fővárosi Ítéltábla – I. r. alperesi fellebbezés hiányában – helyben hagyta, míg a II. rendű alperes perköltségének összegét megváltoztatta, és annak körében figyelembe vette az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján járó 1.400.000 forint ügyvédi munkadíjat, és a Fővárosi Ítéltábla 3.Pf.20.460/2020/10/II. számú határozatában megítélt 728.000 forint költséget. A felperes pervesztessége okán köteles továbbá az eljárás során feljegyzett, az Itv. 42. § (1) a) pontnak megfelelő 1.500.000 forint elsőfokú eljárási illetéket, és az Itv. 46. § (1) bekezdésének megfelelő 2.500.000 forint fellebbezési eljárási illetéket megfizetni az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében.

[42] Az eredménytelenül fellebbező felperes köteles továbbá megfizetni az alpereseknek a jelen másodfokú eljárással felmerült költségét is, amelynek mértékét a Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes javára az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pont, valamint az (5) és (6) bekezdés alapján -az elvégzett munka arányában - 350.000 + Áfa, azaz 444.500 forint mérsékelt összegben, a II. rendű alperes javára az IM rendelet 3.§ (2) b) pont és (5) bekezdés alapján 700.000 forintban állapította meg; figyelembe vette továbbá a II. rendű alperes által lerótt 800.000 forint másodfokú illetéket is, ezért a II. rendű alperesnek járó perköltség összesen 1.500.000 forint.

Budapest, 2021. július 7.

Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s. k.
a tanács elnöke

Dr. Sági Zsuzsanna s. k.
előadó bíró

Dr. Kollár Zoltán s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: